

S

Sեղական եւ միջազգային հեղինակավոր լրատվամիջոցների ու խաղաքական կառույցների բնարկման թեման այս տարվա մարտ-ապրիլ ամիսներին կը կիրար ։ Յայոց ցեղաստանությունն էր: Մարտի 4-ին աշխարհն ականատես եղավ քատերական մի Ներկայացման (այսպես որակեց անտրիկյան Huffington Post թերթը), որի արդյունավետ ԱՍՍ Ներկայացուցիչների դայաքի արաժին հարաբերությունների կոնֆետն չանսաց նախազափի եւ նրա վարչակազմի հորդուներին, ընդունեց քի 252 բամաձնը: Արեմատահայության սղամնի ենթությունն այս անգամ կասկածի տակ չդրվեց ոչ մի կոնգրեսակազմի կողմից: «Այսօր ճշմարտությունը հաղթանակեց»: Իրավացի էր Ամերիկայի հայկական հանգունարի հարուստաց Բրայան Արդումին: Ասկայն, ճշմարտության հաղթանակը միայն մեզ՝ հայերիս չէ որ մետք է, այն համարդիկային փառ է մսի, հոգու եւ խոճի խաղաղ կեցության համար:

Միջազգային «Քաղաքական Ելիտան» ավելի բան ինը տասնամյակ մարդկային այս ողբերգությունը՝ Կայոց ցեղասպանությունը, դիվանագիտության խաղում քաղաքական ժահարկումների խաղաբարս է դարձել Արեւնուս - Սերճավիր Արեւելի - Եվրոպիուս այսանի ձեռնին: Խաղ, որի ելակեցք ժահարկվել ու ժահարկվում է եւ, միաժամանակ, ամեն հնարավորն ի գործ է դրվում՝ խչընդոտելու հայության արդար դահանջը՝ քաղաքակիր մարդկության արդար վճռի կայացմանը:

Հայոց ցեղասպանության մասին անդրադարձները գեղ-և-վրո-դիվանագիտական դարձություն հարկի ու անհարկի կաշահրկվել այնքան ժամանակ, քանի դեռ հայության դեմ իրազործված այս ոճիցը միջազգային իրավական այսպիսի դատին չի ներկայացվել։ Դեռևս 20-րդ դարի նախաւեմին սաղմնավորված դարի ամենասարսափելի այս սրբազնությունը, որը դարձավ ակունքը դարի բոլոր հանցագործությունների, որտեղ առկա էր մարդկային նույնանդ գործոնը, դեռ առեւսպելու է արդարադատությանը։

Ինչուս վկայում է ՍԱԿ-ի Գլխավոր Ասամբլեայի 1968 թվականի նոյեմբերի 26-ի կոնվենցիան՝ «Մարդկության ղեն կատարված հանցագործությունները վաղենության ժամկետ չունեն», ուստի, վաղ թե ուշ բաղադրիչ մարդկությունն իր խոսքը կասի եւ կվանգնեցնի իմբնահիշակ այն ձեռնածուներին, որնով բարոյականության ու առափնության կենջ բարզութեռվ փորձում են ցրանցել 1915-23 թվականների հայկական ջարդեր եւ շարունակում են խեղել ազատատնչ ազգի ճակատագործեր:

Հայոց դասնության անցյալի հերոսական էջեր՝ հաղթական դասակները, երեմն բողածածկվում են մեր հիշողության մեջ, որպես Հայոց ցեղասպանության չղատապարսված լինելը դասնեց է դարձնել մեր ու մեր միջթե: Կեսարյա սպառնախեղի հիմնազորության: Աշխարհասկոյն հայությունն իրեն վերագրաւ 1965 թվականի Ապրիլ 24-ին: Քետ զարթոն ազգային ճամփի ու ոգու վերելի: Նորագույն զինյալ դայաք՝ հիմնազորություն արդարության տեսչով: Համազգային զարթոնն հաղթական դասակ Արցախի ազատամարտության: Եվ կը նկալիի հետևող դիվանահամական խորոսայն. Ֆի կողմից՝ հաղթանակած ժողովրդի իրավունքի չճանաչում, մյուս կողմից՝ հիմնախարենության սիմորոնի ձեռքբերում հոգսի ու սպասումի ակնկալիիով, ինչին, սպիրարար, հաջորդում է հիասքանչությունը: Վերջինս իրեն սպասել չի տախի, հայսնվում է ամեն տախ՝ Ապրիլ 24-ին, եր հայությունը սրի հիմնախարենության թրիով սպասում է հիմնահօչակ գերենության՝ ԱԱՍ-ի նախագահի բառախաղին.... Եվ միսիթարվում է լոկ այն փաստով, որ որեւէ եւկիր կամ միջազգա-

յին կազմակերպությունը ընդունել կամ դատարարել է ՝Կայոց ցեղասպանությունը։ Գումանակ նշում է, որ հանձին նրանց՝ ՝Կայոց ցեղասպանության իրողությունն ընդունած եւ դատավարած մեսությունների ու միջազգային կառուցների, ունեն ՝Կայ դափի արդար դատավաներ։ Անկասկած, դեռ Շնորհակալություն կիայսենն նրանց՝ ում մարդկային խիդճ է ձայնել եւ ոչ թե մետական ժամկ։

Այսանը, թերեւս, ընդունելի որմես նախաբան: Երբեւ մտածել եմ ինչպես կարելի է գտ-

Եթե Հայոց ցեղաստանության ճանաչման եւ լայտապարտման փաստը հաստառող օրինագծերի, հրչակագրերի եւ հայտարարությունների վկայությունները: Ինչողևս կարելի դրամի ի մի բերել մեկ թթածրարում: Որքանով են դրամի հասանելի հայ եւ օսարազի աղաքացուն, հատկապես այն օրերին, երբ Հայոց ցեղաստանության հարցի ակտիվ բնակչություններ են տեղի ունենում: Զարմանալի ի լինի այն, որ օսարեւրյա դիվանագետը, աղաքացին կամ ուսանողը ինստրումենտի համացանցում փնտրի իր տեսության կողմից Հայոց ցեղաստանության ճանաչման, ընդունական կամ լայտապարտման փաստ հաստատող որեւէ փաստաթուղթը: Զանի որ Հայոց ցեղաստանությունը գտնվում է դիվանագիւղական բնաւրկնան հարթության վրա, ուսիշ, ինսրուլը կուղղորդի դեռի ՀՀ Արտադիր գործերի նախարարություն՝ նաև կայիշ, սպա նոր մնացած կայիշեր, որոնք անդարձառնում են Հայոց ցեղաստանությանը եւ, առհասարակ, «Ցեղաստանություն» երեւության: Դայի հետարքայիրությունը մի կողմ թղղնեն եւ..., եւ ի զարմանան ինձ ու ցատերի ՀՀ Արտադիր գործերի

ԶԵՍՍԱ ԲԱԴՊԱԴՅԱՆ

ՎԵՐԱԿԱՍՏ ՌԱՎԱՅԻ ԼՈՒԹՅՈՒՆ

Միջազգային դիվանագիտության ձեռքին խաղաֆարս
չդառնալու ակնկալիություն

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
REPUBLIC OF TURKEY

Search Contact Schedule Update Log In

Ministry of Foreign Affairs

Home | International Relations | Press Releases | News | Photo Galleries | About Us | Contact Us | Search | Log In

Print This Page | Help | Feedback | Home | International Relations | Photo Galleries | About Us | Contact Us | Search | Log In

International Acknowledgements

International Acknowledgements

International Acknowledgements

The fact of the Armenian Genocide by the Ottoman government has been documented, recognized, and affirmed in the form of media and eyewitness reports, laws, resolutions, and statements by many states and international organizations. The complete catalogue of all documents categorizing the 1915 wholesale massacre of the Armenian population in Ottoman Empire as a premeditated and thoroughly executed act of genocide, is extensive.

Below is a brief list of those states and organizations which have acknowledged the Armenian Genocide.

Resolutions, Laws, and Declarations

Netherlands, House of Representatives, **Resolution** - December 21, 2004
Denmark, National Assembly, **Resolution** - November 20, 2004
Canada, House of Commons, **Resolution** - April 21, 2004
Argentina, Senate, **Declaration** - March 31, 2004
Bolivia, Law - March 26, 2004
Argentina, Draft Law - March 18, 2004
Switzerland (Private Commissions, National Council), **Resolution** - December 16, 2003
Azerbaijan, General Resolution - August 20, 2003
Canada, Senate, **Resolution** - June 17, 2002
**Common Declaration of His Holiness Pope John Paul II and His Holiness Karolos II at Holy Etchmiadzin, Republic of Armenia - September 27, 2001
**Prayer of John Paul II, Memorial of Tigranagabrig - September 26, 2001
Council of Europe, Parliamentary Assembly, **Declaration** - April 24, 2001
France, Law - January 28, 2001
Kazakhstan, Chamber of Deputies, **Resolution** - November 16, 2000
European Parliament, **Resolution** - November 13, 2000
France, Senate, **Draft Law** - November 7, 2000
Lebanon, Parliament, **Resolution** - May 11, 2000
Sweden, Parliament, **Report** - March 28, 2000
Senate, **Parliamentary Assembly**, **Draft Law** - May 28, 1998
Senate, **Parliamentary Assembly**, **Declaration** - April 24, 1998
Belarus, Senate, **Resolution** - March 8, 1998****

ARMENIA
Genocide
RECOGNITION

Օախարարության կայթօքի հայերեն եւ անգլերեն ասրբերակների գլխազիր էջերում ակնհայս են եական ասրբերություններ, թթություն եւ արձանագրված լուռքում: Նախ՝ թթությունն մասին, հայերեն եւ անգլերեն ասրբերակներում՝ գլխազիր էջերին ներթիվ ձափ մասում, աշխարհի բարտեղից մի հասված է դրված՝ Եվլասիս մայրցանակի արեւմյան հասվածը եւ Աֆրիկան: Մխալ-ված չեն լինի ասել, որ աշխարհի բարտեղից այս հասվածն ընտրված է, որմեսից նովի՝ որ-էտել է գօնվում Հայաստանը: Ինչո՞ւ նոված կամ ընդգծված չէ Հայաստանը, արդյո՞ւ ոդ-վարին աշխատանք էր: Համոզված եմ ոչ Չեմ կարծում, որ զուտ էջի դիզայնի համար է բարեկարգ որում:

Հիմա՝ սարքությունների մասին. **77 ԱԳՆ**
կայլեցի հայերեն սարքերակում Դայոց ցեղաստանություն բաժին ընդհանրաբեռնական չէ: Մի՞թե հայ հասարակությունը եւ օսարդության մեջ ապրող հայր գերազանցացած սիրաբետում են Հայկական հարցին՝ նրա առանցքը դաշտած Դայոց ցեղաստանության ողջ դասնությանը եւ հավելյալ փաստերին. նրա անցած 95 տարիների մասին ամեն ինչ գիտեն: Մի՞թե բազաւելոյակ են Դայոց դասնության հեռավոր եւ ոչ հեռու անցյալի էտ-

Ի՞նչ: Խոստվանենք՝ ոչ: Այնուամենայինիվ, որ գում եմ համականալ, ինչ է կատարվել եւ կատարվում Քայասանի Քանարադեռության ամբողջ աշխին գործերի նախարարության կայտեցնելու: Ուզում եմ հավատալ, որ միայն աշխատանքի թերացում է եղել...

ՀՅ ԱԳՆ կայդիշ անզերեն սարթեալի օխավոր էղում գետեղված Genocide բաժնում International Recognition դատուհանը բացում է մի էջ, որտեղ գետեղված են այն դեմքների ու միջազգային կառույցների ցանք, որ ընդունել Կամ դատապարտել են Դայր ցեղասպանությունը: Ամբողջ Խնդիրն ապահով է առ այս պատճենում:

Հայաստանի Ազգային ժողովի կողմէն արձանագրությունը եղել է 2004 թվականի դեկտեմբերի 21-ին՝ Netherland

գորա բաղադրի Համայնքային խորհուրդը՝ 2008թ. 28. նարտի՝ ՄԱԿ-ի Մարզու իրավունքների խորհրդությունը: 2008թ. 29 փետրվարի՝ Բուշարդական բուժքան բաղադրի Բուշարդական բուժքան առաջնային կառավարման հիմնավարության խորհրդարան: 2010թ. 4 նարտի՝ ԱՄՆ Ներկայացուցիչների դպրության առաջնային կառավարման հիմնավարության խորհրդարան: 2010թ. 11 նարտի՝ Ընտիվայի խորհրդարան (որոց տեղեկացնությունը հեռաւսաեթերից ու տոպգիր նամուլցից է, եթե որևէ մի փաստ վկիրկություն է առաջարկված լուսա, հայցում են ներդաշնանություններ): Անկախական, կայացված բոլոր վկարներն ու որումներն մեզ համար կարեն են առանց խորականության, սակայն, կա արձանագրված դատավական մի փաստ, որն անտեսելու եւ շշանցելու իրավունք մեզանից ոչ մնիլը չունի. **33 ԱԳՆ կայտէից՝ Genocide բաժնի International Recognition ցանկ** կում չի արձանագրվել «1918թ. 4 նոյեմբերի - 12 դեկտեմբերի Թուրքիայի խորհրդարանի անդամները դատապարտեցին հայերի կոտորածը» փաստը, որին հաջորդել են Թուրքիայի ռազմական արտակարգ այսանի վճիռը (սա նշված է):

Այսօր, եթե աշխարհասփյուռ հայությունը եւ աշխարհի մի շարք երկրներ ու միջազգային հետինակավոր կազմակերպություններ դահնուց են Թուրքիայից առեւեսվել սեփական կազմակերպությունների կողմէ:

House of Representatives, Resolution

կան դասմության անցյալի մոտք էջերին՝ ընդունել անցյալի հմարը, ճենի մեզանից ու աշխարհից կոծկում են Դայոց ցեղասպանության փասի դատապարտման առաջին հսկա արձագանքը՝ հանցագործ Շուրիշիայի մեղայականը: Ինչո՞ւ՝ Ում Վերաբեր անընդունելի այս զվացումը: Ի՞նչ բացարձություն ունի հնագանյա լրությունը: Ակնհայտ անտարքերություն, բացահայտ թերություն, թե ... Զավ լինեցի, մեզ դեմք չէ դիվանագետի կեցվածքու հռետորական ներկայացում խաղալ միջազգային ամքիններում ու բնափառքականերում: Գործն է խսիրի արժեքը: Չափ հարցերու կարող են զանալ, ինչու ոչ թերամալ, սակայն սա այս բացարձի կտմութիւն մեջի է երբ մեզանից եւ ոչ մեկը հրավիմ չունի սահմանագործ պարագաները:

Դ.Գ.- Հողվածին կից ներկայացնում են
ՀՀ արտաքին գործերի նախարարության կայ-
ֆիցի հասցեն, որ կարող եք անձանբ հետևել
բարձրացրած *hwurgԵՐԻՒ*. [www.armeniaforeignministry.com:](http://www.armeniaforeignministry.com)

Խմբագրության կողմից ավելացնեն, որ
ԱԳՆ կայտջում այժմ ավելացված է միայն
Ըվերիդայի խորհրդարանի ճանաչելու
փասով:

13 ОГУСТОУ 2010 Ъ 2

424

Արդյունաբանութեան

փորձեն աղացուցել իրենց երկի խոր ժամանակագրական արևածառը եւ միշտ ընդգծեն, որ Հայաստանը երկար ժամանակ եղել է տարածութանի հզորագույն երկներից մեկը: Բնակչանաբար, օնսան բաղաբականացված փորձերի հետեւանդիվ գիտական արտադրամի չափանիշները հաճախ անկում են արձանագրում: Ավելին, ԱՍՌ բնակվող հայացեսերին ուղղված հարձակումների առումնվ կարենու է նկատել, որ Վեցիններին նոյնպես փորձ է արվում թե՛ նոյն գործիք՝ սովորաբար «քանադրանիշ» ստանալիքի ներք: Թվուան է, թե Եթեանից հնչող այդ ձայնեն ուշարդություն չեն դարձնում այն հանգանամին, որ Վրացի, թուր եւ աղրեջանից այն հեղինակները, որնց դասախսանելու խնդիր է դրվագ, դեռևս չեն հայնվել միջազգային հեղինակավոր, ներկայացված հոդվածները գործընկերների դրական գրախոսությունների հիմանը ընդունող ամսագրերում, եւ որ նոյն հեղինակների գրերն ու մենագրությունները հազարեամբ են լուս տեսնում ակադեմիական, հեղինակավոր հրատարակչությունների կողմից: Այսինքն՝ ազգայնական բարոգության միտումներով գրված թուրքական, աղրեջանական եւ Վրացական աշխատությունները ուս չնչին ազդեցություն ունեն միջազգային առաջնատար գիտության վրա: Այն դարձ

կանխակալ կամ բանահրական կեցվածքի, կամ՝ Հայաստանի գիտնականների կողմից «թշնամին դարդաների մոտ է» անհարկի ահազանգի բարձրացման:

Հայաստանում բարձրագույն կրթության, գիտության եւ անգամ լրագության ոլորտներում ընդգրկված անհասներն ու կառուցմերու դեմք է ճգտն, որ միջազգային չափանիշերով հոմանիշաւ եւ հասարակական գիտությունների (եւ ոչ միայն հայագիտական) նորացումն գրականությունը հասանելի լինի Հայաստանի գիտնականներին, ուսանողությանը, եւ ընթանարարես՝ հետարքրված ընթերցող հասարակությանը: Հայաստանի գիտնականներն եւ ուսանողներին դեմք է լայն հնարավորություններ ընթառվեն ծանրթանալու Եվրոպայում եւ Ամերիկաներում հասարակափառական ժողովությունների եւ մերորաբանության նորագույն զարգացումներին: Կարելի է հուսալ, որ արդյունքում Օրանք ի վերջո նաև իրենց լուրջ ներդրումը կրնենան միջազգային հարթակներում ընթացող բանավեճերում: Այս լայն կոնֆերանսում, հուսով ենք, մեծամասնության համար ի վերջո դարձ կդառնա, որ այն կարծիքները, թե ԱՍՍ հայագետներն իրենք թե ոչ-հայկական բաղադրական կազմավորումների դաշտվառվ ճգտում են «արեւմյան մատանողությանը զաղութքացնել» հայագիտության մասին:

“ճայրենի լեզուն” դեմք է հիման ձիւս այս լեռ, ինչպես, օրինակ՝ ամերիկացեաների ակնկալվում է տիրապետել անգլերենին Յանկայի է նաև, որ այս հետազոտողներն իրենց կողմից մշակվող տեսությունները համապատասխան են այս ամերիկացիների գործ կարելի է ասել՝ աշխատական հայագետների կողմից արագածավաճակավաճակ մեկնաբանաւորումներին, որոնց հիմքում հրատարակվել են հայերեն։ Այս դյունում, ննան տեղաւարժը խթան կահանդիպ սանա հայագիտության առաջնորդացին արդիականացմանը որդես արեալային գիտական տուրություն եւ միաժամանակ կմեջ ծացնի աշխարհի տարբեր կողմերում ստուգագործող հայագետների միջև փոխընդունումը։ Նաև աշխարհի դեմքում, մերօրյա հայագիտությունը, այն տեսնով, որով այն դրսեւորվում է արտելկրում, համապես՝ ԱԱՍ-ում, աստիճանաբար մի դարձ փորձադաշտ կարող դառնալ արենմայան երկներում մշակված ընդհանրական տեսությունների հավելյալ ուսումնասիրության համար։ Այս իրավիճակը որու ննանություններ ունի տասնիններորդ դարի երկրորդ կեսին, երբ գիտնականներ Պայասանով հետարրվում էին որդես բյուր զանդական աշխարհի կցորդ, կամ երբ Ուրարտուն դիմում էր որդես ասորեսանայա-

տական համակարգի սղասումներին ու չափանիշերին համապատասխան։ Փորձել սփյուռքյան դայնաններում աղրող իրենց ազգակիցներին «լրասպիրել» հանրամաշչի դասախոսությունների շարթերով, կամ՝ հաճախակի բրասկել սփյուռքահյուրական բերականներին, որան էլ արժեվագր ծառայություններ լինեն, գնականորեն չեն ազդում այս երիտասարդ հայագետների ամերիկյան համալսարաններում որդես հիմնական դասախոս ամրապնդվելու եւ դրանից հետո դասախոսական ասիդանների սանդղակում հետեւղականորեն բարձրանալու հանար դահանջված գլխավոր չափանիշերի վրա։ Իհարկե, միանտություն կլինի այս երիտասարդ, խոսումնալից գիտաշխառողներին կոչ անել բողոքել համալսարանները եւ «գնալ դեմի ժողովուրդը»։ Դեռևս խիս էական է բարձրակարգ արեւմյան գիտական համակարգում հայերի ներկայության աղահովումը։ Ի վերջո, այս հայագետների միջոցներու է միայն, որ նրանց այլազգի գործընկերները ծանրթանալու են հայոց դատարկության ու ճշակույթին։

Այսուհանդեմ, դես է գործի նաև մի զուգահեռ մեխանիզմ, որի միջոցով արտիկուլմ հայագիտության դասախոսները (կամ՝ կրողները) եւ գիտելիքներով նաև հավասար

ՎԵՐԱԿԱՆԳՆԵՐՆ ՈՂՋՈՐԿԻՑ ԴԵՏՆ

հանգամանքը, որ թուր, աղրբեջանցի, կամ վրացի նման «գործընկերներին» «հավասարվելու» փորձ անելու դեմքում եւլորդական կամ ամերիկյան համապարտանմերում դասավանդող յուրաքանչյուր հայագետ անխուսափելիորեն ինքն իրեն կդատաղարի մտավորական միջավայրից ինքնանեկուսացման, կարծես չի էլ անհանգուստացնում երեւանցի այս բնադրաներին:

Ե Վ Վերջինը՝ մենք այս հարձակումներն արդարացված չենք հաճարում, բանի որ դրանց հեղինակ բննադրաների եզրակացությունները բննարկվող որեւէ գիտական կարծիքի ընդունելիության, եւ այս մոտեցումից բխող՝ ԱՍՍ տարբեր հայագետներին իրեւ բարեկամ կամ դավաճան դասակարգելը մեծ ճամանք հիմնված են լինում նույն բննադրաների տեսանկյունից նրանց եզրակացությունների միջիայն բաղադրական հարճարավետության վրա, թե արդյոյն սկյալ եզրահանգումը, այս կամ այն բննադրահամակարգը:

Ավելացնենք, որ Վերն անփոփզված երեխայի առաջարկություններն են անհրաժեշտաբար համարող էին: Դրանցում, հավանաբար ծավալի նկատառությունը, ցցանցված են մի քանի կարենու հարցեր, որոնցից երեքի մեջնարկները են կապարտենի այս մեկնաբանությունը:

Առաջին՝ հնչյղես կարող են Հայաստանում եւ արտերկում ադրող հայագիտների միջեւ կապերը բարեփոխվել այնքան, որ նրանց միջեւ առկա լարվածությունը թուլանա եւ փոխարենը հաստավի առավել համագործակցական մթնոլորտ:

Ակնհայտ է, որ փոխադարձ վստահության դաշտամասը վերացնելու ուղղությամբ վերջին տասնամյակի ընթացքում կարելու ու նշանակալից բայց չեն կատարվել: Դամայական անհրաժեշտություն է, որ Դայաստանի եւ արտելի հայագիտական կենտրոնների ու ընկերակցությունների ներկայացուցիչները հնարավորինս չափ անհաղղաղ միջոցներ ձեռնարկեն իրադրությունը գնահատելու նյասակող ուժեւ ֆորումի հաստատման ուղղությանը, որի մասնակիցները կլարողանան ամենադուրեն արտահայտի իրենց հայացքները, ճահագություններն ու սրբագրությունները իրենց վերանական նպատակ հետապնդելով փոխադարձ բարի կամեցողության հաստատումը: Գտնում ենք, որ աշխարհի այլազան մասերում գերիշխող ճշակութային եւ ճամապուր աշրեթ միջազգային դաշտառով, Դայաստանում եւ այլուր ապրող ու գործող հայագետների աշխարհայացքային սարերությունները անմիջական արդարացու կրակի մասնակիցներն են:

թյունը եւ նմանափառ դավադրություն փնտրող այլ մէկնարանություններ բացահայտուեն չափանակած եւ անտեսի են:

Ավելի շատ անուն են մետք արտերկրության հայագիտների Հայաստանի իրենց գործությունների եւ հայագիտության խնդիրներով հետաքրքիղ ավելի լայն լսարանի հետ ուղղությունը կազմը դասհղամնելու ուղղությամբ, ինչը արտերկրի մասնագիտության բովով կատարված է արձագանքում Հայաստանում շահագրգիռ անհամար մասհղություններին և ակնկալություններին: Մյուս կողմից, արտերկրի հայագիտները դեմք է շարունակեն ճգնաժամություններում և կարդալ Հայաստանում հրատակվող գիտական աշխատանքները, փորձեն ավելի մեծ օգուտ բաղել աշխատանքի ընթացքում Երևանուահարապակ եկած հետաքրքրական, փաստերով հարուստ և օգածական գնդիրիկ հետազոտություններից, ու թերեւ՝ իրենց Հայաստանի գործությունների գրախոսության առարկա դաշնանեն արտերկրության հրատարակության դաշտաւասկող գիտական աշխատանքները: Այս ուղղությամբ մեծամեծ օգածական կարող է լինել «Armeniacae» մատենագիտական շարքի վերականգնումը, որի առաջին հատորները տպվեցին 2000-ականների սկզբին, կամ այն մատենի դաշնաներ ու շարունակելի համացանցային աշխատանքով՝ օժանակած նաև բառերի ու բառնման հնարավորությամբ:

բաղաբակրության ծայրամասային մեթոդ:

Այսդիսով, աղաքան ավելի կայուն, հետեւաբար՝ արդյունավետ տեսնելու հոգսով, Արեմյան Եվրոպայի Եւ Ամերիկաների հայագիտական կազմակերպություններն առաջնորդողներին առաջարկում են ավելի շատ աշխատել Երևանում իրենց գործընկերների հետ անոր կապեր հաստատելու ուղղությամբ, յինեւ ավելի ինտերակտիվ՝ սիյոսքահայ ընթերցող հասարակության հետ, Եւ փորձել արժելուն դասրաստել հայագետների մի նոր սերունդ, որը ժիրաբետի համարակալ գիտելիքների հայագիտության գիտավոր ենթաճականագավառներում:

三

